

Alice De er "slået" hjem. Løberne er til te hos præsten, og bønderne holder fridag og er taget til stranden.

Miss Prickett Hold så op med det vrøvl. Det er meget uartigt at vrøvle sådan.

Alice Hvorfor det? Jeg forstår aldrig et ord af, hvad de voksne gæster siger. Det er aldrig uartigt, når de taler volapyk til mig.

Miss Prickett Lad være med at tale volapyk. Det lyder dumt.

Alice Det er nu engang det, de taler.

Miss Prickett Børn skal ses og ikke høres. Husk det.

Alice Det er så kedeligt at gå her og vente på gæsterne, miss Prickett.

Miss Prickett Du er ikke noget pattebarn mere. Alting er ikke en leg. Nogen ting må vi bare gøre, fordi det skal gøres. Vi må sommetider gøre noget, vi synes er kedeligt Og dette må du bare finde dig i,

Alice Men...

Miss Prickett *(tager Klumpe Dumpe op fra stolen)* Denne her kan du vist godt undvære. Vil du virkelig have, at de skal synes, at du er et pattebarn?

Alice Klumpe sad jo bare og passede sig selv. Lad ham være!

Miss Prickett Rod! Det er hvad det er. Det er på tide, at du holder op med alt det barnejat. Du er nødt til opføre dig lidt voksent.

Alice Det er egentlig underligt, at man siger: *vokse op*. Nogen gange vokser man ud af eller vokser fra. Jeg er fx vokset ud af min sommerkjole.

Miss Prickett Ja men det er da noget helt andet. Nu vrøvler du igen.

Miss Prickett sætter Klumpe op på hylden under spejlet

Alice Ikke så tæt på kanten. Han får så let overbalance, ved du godt

Miss Prickett Så er det nok med alt det sludder og vrøvl. Gæsterne kommer om lidt. Husk nu at rette dig op, tale pænt og lade være med at vride hænder konstant.

Alice *(ser på skakbrættet)* Den hvide Springer er væk!

Miss Prickett Og glem så ikke at neje, mens du tænker over, hvad du skal sige. Det sparer tid.

Dørene åbnes til dagligstuen, og gæsterne kommer ind. Mor og far, major Reddington, en meget stiv militærtype, Lewis Carroll, falder lidt uden for selskabet, en meget stille herre, Mr Deedle og mr Dumble, to advokater, Pastor Kingston, en søvrig og langsom ældre herre og mr Humphrey, en rund snakkesalig fyr.

Pastor Kingston finder hurtig lænestolen og falder øjeblikkeligt i søvn. Lewis Carroll stiller sig ved vinduet og stirrer ud.

- Mr Humphrey Det var så forfærdeligt. Selvfølgelig skulle jeg være en af de første. I bus ned under Themsen, hvad giver I mig?
- Mor Åh, mr Humphrey! Det må have været frygteligt!
- Mr Humphrey Det var ligesom at være inde i maven på et stort uhyre. Et frygteligt stort uhyre. Det kan jeg godt fortælle Dem. Det er første og sidste gang. Jeg gør det aldrig mere!
- Far Ja men det må da have været spændende. Et vidunder inden for moderne ingeniørarbejde.
- Mr Humphrey Hvis Gud havde ønsket, at jeg skulle befinde mig under Themsens vandoverflade, så havde han skabt mig som en fisk i stedet for.
- Reddington Lad mig beholde mit på det tørre! Alle de nymodens påfund. Det her holder jo ikke året ud.
- Mr Deedle Tvært imod, sir. Der er behov for sådan en tunnel.
- Mor Jeg tager måske fejl, men har Deres firma ikke investeret i denne tunnel, Mr deedle?
- Mr Dumble Tvært imod, frue. Vi ville have investeret, men vi gjorde det ikke.
- Mr Deedle Aldrig! Selvom vi nok skulle have gjort det.
- Mr deedle Aldrig i livet!
- Alice (for sig selv) Sikke noget vrøvl.
- Miss Prickett *(Til Alice)* ret dig op!
- Alice Jeg er rettet op, så meget jeg kan. Jeg er mere ret end Pastor Kingston. Jeg ville hellere være i hans position end der, hvor jeg er nu. At lægge sig til at sove er nok det bedste man kunne gøre lige nu.
- Miss Prickett Nu ikke så næsvis!. Det er vulgært at være næsvis!

Far Der er fyrværkeri senere. Jeg har fået det sendt herop fra London. Jeg kan forsikre, at det er af bedste kvalitet.

Alice *(begeistret)* Fyrværkeri! Åh far!

Far *(Smilende)* må jeg præsentere Alice, min datter.

Herrerne bukker for hende. Alice vrænger af miss Pricket og nejer.

Mor Og hvad siger man så, Alice?

Alice Børn skal ses og ikke høres

Mr Dedle Men ved at fortælle os det, har vi allerede hørt dig.

Mr Dumble Et godt argument, sir

Mr Deedle Tvært imod. Det var en påstand!

Alice Sig mig engang – modsiger I altid hinanden?

Miss Prickett Alice! Vil du så sige undskyld!

Far Rolig, miss Prickett, Alice siger jo bare det, vi andre tænker.

Gæsterne ler. Undtagen major Reddington der stadig er noget stiv i betrækket.

Reddington Nu er der jo noget, man ikke siger af ren og skær høflighed.

Far Hold nu op, Reddington, De er ikke længere i militæret.

Reddington Disciplin er nøgleordet til god opdragelse.

Major Reddington smiler til Miss Prickett, som nejer. Klokken ringer. En tjener kommer ind.

Tjener Middagen er serveret.

Far Det var vist lige i rette tid. Hvis De vil være så venlig...

Gæsterne begynder at gå ud af dagligstuen. Alice studerer Lewis Carrol, som stadig kigger ud af vinduet.

Mr Humphrey Der går rygter om, at De har byens bedste kok, frue.

Mor Ja nu får De jo lejlighed til selv at se om det er rigtigt, Mr Humphrey.

Mr Humphrey Jeg håber da, at jeg ikke blot skal nøjes med at se!

Far Kunne De ikke ledsage pastoren til spisestuen, miss Prickett?

Miss Prickett vækker den sovende pastor Kingston og hjælper ham ind i spisestuen.

Alice De går glip af middagen.

Carroll Ja og den går glip af mig. Jeg har mødt hr. Lammekølle mange gange og jeg ville blive ked af at høre at han ikke opdagede, at jeg manglede.

Alice Det var da noget sært noget at sige.

Carroll Jeg har sagt det, der var mere sært. En særling som mig siger sære ting. Jeg er dommer Dodgeson.

Alice jasanya... jeg troede, De hed mr Carrol?

Carroll Det gør jeg også. Jeg har to navne, forstår du. Et til begyndelsen og et til slutningen.

Alice Jeg har også to navne.

Carroll Også? Hvad mener du med, at du også har to navne?

Alice Også, ligesom Dem?

Carroll Hvem har da også to navne? Når du siger dem, må der være flere!

Alice *(ser undrende på ham)* Det er noget vrøvl, og jeg må ikke vrøvl.

Carroll Hvorfor dog ikke? Sommetider er vrøvl det mest logiske at sige. Og hvem skal egentlig afgøre om noget er vrøvl? *(Pause)* Alice, kunne du tænke dig at se noget, som er virkelig sært? Kom med hen til spejlet. Hvad kan du se?

Alice Jeg kan se mig selv.

Carroll Er du sikker?

Alice Ja selvfølgelig. Det er mit ansigt. Det er mig. Alice.

Carroll Ja men der er to Alice'r. Den anden Alice. Jeg kan godt lide Alice'r og to hoveder er bedre end et.

Alice Ja, men jeg har jo kun et hoved.

Carroll Jeg kan da se to. Dette her og det andet.

Begge **Se på den verden som ligger så gemt**
Og som du så hurtigt har mistet og glemt

Alice **Så sig lille spejl hvem jeg egentlig er**

Begge **En glemt periode**
Som er i mit hoved
En ny episode
Skal vise mig mer'.

Alice Hvor underligt! Se spejlet, mr Carroll!

Spejlet bliver mere og mere sløret jo tættere Alice kommer til det.

Carroll *(en smule bekymret)* Ja det er da mærkeligt.

Alice *(Klatrer op til spejlet)* Hvis jeg blot kunne... der er noget derinde... noget lige uden for rækkevidde...

Carroll Alice... vent...

Alice kravler tættere og tættere på. Og pludselig er der en masse hvide hænder, der griber fat i hende og trækker hende ind gennem spejlet. Carroll træder frem, men i det samme skifter lyset, og et skarpt lysglimt kommer ud fra spejlet. Spejlet løftes op i luften og med en lyseffekt som en lyskaster svæver det hen over scenen.

II scene

I skak-verdenen. Gulvet er ternet som i et skakspil men krakeleret som gamle fliser, hvor planterødder er begyndt at bryde igennem. Nogen steder ligger fliserne som små klippestykker. Knudrede træer kaster skygge hen over ruinerne af søjler og buegange og i baggrunden ses silhuetten af kantede tårne hvorfra der stråler et helvedesagtigt rødt lys. Mørkerøde figurer kryber søgende omkring i ruinerne. Hovedfigurerne stopper op og kigger sig omkring.

Rød Ridder Hun må være her. Hurtigere, I hundehoveder. Hun må ikke undslippe. Hun skal og må fanges. Når hun er fanget er vejen til kongen banet.

R. Bonde Her er ingenting, Sir. Vi har intet fundet.

Rød Ridder *(Griber ham i kraven)* Har du lyst til at vende tilbage til Dronningen med den besked? Har du?

R. Bonde Jeg... det er..

Rød Ridder Det tænkte jeg nok. Søg!

Luften gennemskæres af en sirene. Figurerne ser op. Alice kommer ind gennem væggen og ser sig omkring. Hun gisper forskrækker og prøver at flygte tilbage, men der er ikke nogen vej tilbage. Væggen er ikke længere gennemtrængelig. Figurerne hører hende gispe og vender sig mod hende. Hun gemmer sig.

R. Bonde Herovre!

Idet de røde bønder begynder at bevæge sig over mod Alice, som lige akkurat har nået at gemme sig, dukker en hvid bonde op bag en af de knækkede fliser. Han er forslået og forrevet efter at have været igennem en masse prøvelser.

Hvid Bonde Ned med den røde Dronning. Ned med den røde terror!

Rød Ridder Det her vil koste dig hovedet. Vagter!

Hvid Bonde Hun får ikke magten så længe der stadig er bare en af os tilbage!

Den hvide bonde løber og forfølges af vagterne og den røde Springer. En sjusket hvid person med en krone på hovedet stikker hovedet frem fra et skjulested en af trærødderne. Det er den hvide Konge.

Hvid konge Psst!

Alice ser sig omkring

Hv. Konge Psst!

Alice Det er meget uhøfligt! En konge skulle vide bedre.

Hv. Konge Jeg ved skam bedre. Hvis du har dit hovedet kært, skulle du hellere tage at høre efter.

Alice Mit hoved?

Hv. Konge Det er ikke ligefrem det bedste tidspunkt at befinde sig herude i det åbne land. De røde vagter har ordre på at tage alle, der ikke er røde til fange.

Alice Sikke da et sært sted. Jeg troede, at denne side af spejlet ville være mere civiliseret.

Hv. Konge Her er ingenting, som det var engang. Alt er ude af kontrol. Her er ingen lov og orden.

Alice Jeg forstår absolut ingenting!

Hv. Konge Det burde du. Du er jo den anden Alice.

Alice *(indigneret)* Nej, jeg er ej! Jeg er den samme, som jeg altid har været.

Hv. Konge Og alligevel er du anderledes. Du er vendt på hovedet.

Alice Konger formodes ikke at sige sådan noget vrøvl. Det har man avlet væk om jeg så må sige. Det har jeg læst et eller andet sted. I en bog måske.

Hv Konge Vi har brug for en Alice.

Alice Ingen har brug for en Alice. Man kan have brug for en person men ikke et navn.

Hv. Konge *(vrænger)* Ja, ja, ja... men hvor om alting er så har vi altså brug for en Alice. Du ved meget mere, end du tror.

Alice Hvordan kan jeg vide mere, end jeg tror? Hvis jeg ved noget, så ved jeg det da, uanset om jeg tænker på det eller ej.

Hv Konge Men du er nødt til at få tanken, før du kan tænke den. Det er da logisk.

Alice Jeg synes det er noget sludder. Og jeg vil altså gerne hjem.

Sang – Den hvide konge og Alice.

Hv Konge

Alice

Hvis du virk'lig vil, kan du jo blot ta' hjem

Men Alice

Der er meget mere her som viser hvem

Du inderst inde gemmer

Livet er ej som det var

Alt vil bli som før hvis blot du vinder her og kronen tar'

Så Alice

Selvom du kan tro at du er alt for svag

Alice

Du er den der gir' os lys og liv tilbag'

Men din vej er lang og stenet

natten føles ond og lang

dit hjem er hvor du var en gang

men vejen hjem er lang

du kan ændre vores verden

du har magten

det er dit træk nu

de'r mer' endnu

det er dit parti gør nu alt forbi

slut det nu

Foretag dit næste træk

Dronning Alice

Alice

Alice Hold op med at kalde mig det. Det er trættende. Hvis det er dig lige meget, vil jeg gerne hjem igen.

Hv Konge Det er ikke lige meget for mig. Der er ikke nogen vej tilbage. Vejen frem er tilbage, og vejen tilbage er frem. Så den eneste vej tilbage er altså at gå fremad. Sådan er spejlet.

Alice Ja, men så vil jeg fremad, for jeg vil tilbage

Hv Konge Godt så er vi enige. Du vil hjælpe os.

Alice Hjælpe jer?

Alice

Alice du ska' være vores dronning, husker du

Alice

Du har mod som gør din fjende her jaloux

Inderst inde i dit hjerte

Ved du godt hvad du ska' gør'

Det er slut med at betvivle, du må vise at du tør

Og Alice

Ingenting er helt så simpelt som man tror

Alice

Det som engang var en drøm er nu forbi

Det eventyr du kendte

Er nu fyldt med ond magi

Se på onskaben omkring os

Hjælp os med at blive fri

Du kan gøre en forskel ved at slutte krigen

det er dit træk nu

de'r mer' endnu

det er dit parti

gør nu alt forbi

kæmp for os.

Foretag dit næste træk

Dronning Alice

Alice

Alice

ALice

Hv. Konge

For dig er der ingen vej tilbage, og for os er der ingen vej fremad. Vi er i samme båd, om jeg så må sige. Vores verden er på vej til at gå under, Alice. Den røde Dronning har stoppet spillet. Hun har taget magten og har taget næsten alle skakbrikkerne til fange.

Alice

Den røde dronning?

Hv Konge

Ja, det er sådan at spillet hele tiden må være i gang eller bliver skakbrættet ødelagt. Og hvis der ikke er et skakbræk, så eksisterer vi heller ikke. Det er en ligevægt, der må opretholdes. Uden ligevægt er alt tabt.

Alice

Men hvad har jeg med det at gøre?

Hv Konge

Du må se at blive dronning. Du må knække den røde dronnings magt.

Alice

Du får det til at lyde meget let. Hvis det er så let, hvorfor er der så ikke en anden, der kan gøre det? Jeg vil altså hellere hjem.

Hv Konge Ja, men det er jo det, der er problemet. Vejen hjem er inde i den røde dronnings slot. Spejlet står bag hendes trone. Og spejlet er den eneste vej hjem.

Alice Spejlet?

Hv Konge skal Ja, du må hjem samme vej, som du kom herind. For at komme hjem du blot krydse skakbrættet.

Alice Det virker, som om der er uendeligt langt. Og du sagde selv, at alle som bliver taget til fange bliver halshugget.

Hv Konge Du skal bare holde dig i gang. Vejen er banet. Sigt efter tårnene og så når du såmænd hurtigt hen til den røde Dronnings slot.

Hv Bonde *(Kommer forpustet løbende)* Deres Majestæt. De nærmer sig. Jeg har prøvet at lede dem ind på et vildspor men lige meget hvor jeg løber hen, så ender jeg her.

Hv Konge Skakbrættet har vendt sig imod os., Alice. Vi må være hurtige.

Hv Bonde Alice? Den anden Alice? Er det rigtigt?

Den røde Ridder og den røde Bonde kommer frem i det samme som den Hvde Konge smutter væk. Den hvide bonde prøver at lokke dem.

Hv Bonde Ned med den røde Dronning! Ingen magt til hende! *(i det den røde ridder og den røde bonde griber fat i ham råber han)* Alice! Løb! Ind i skoven! Løb! Alice Løb!

Alice som har være stiv af skræk sætter af sted ind i skoven. Den røde Ridder når lige at få øjenkontakt med hende, inden hun forsvinder ind i skoven.

Rød Ridder *(mørkt)* Alice?

Hv Bonde Tiden er kommet. Hun er her.

Rød Ridder *(hvæser ind i hovedet på bonden)* Den anden Alice?

Der lyder en høj fanfare. Den røde Dronning gør sin entre flankeret af nogle fremmedartede mørke væsner, en mellemting mellem bjørne og orner, helvedeshunde. De savler og knurrer.

R Dronning Åh der er ikke noget bedre end at starte dagen med en god jagt. Er du ikke enig.

R Ridder Bestemt enig, Deres Majestæt.

R Dronning (*Skarpt*) Og hvad får dig til at tro, at jeg har lyst til at høre, hvad du mener? (*til hvid Bonde*) og hvad har du så at fortælle, mit smukke bytte?

Den hvide bonde står stiv af skræk, mens dronningens bæster snerrer og prøver at få fat i ham.

R Dronning (*Til bæsterne*) Så er det nok! (*Til hv bonde*) Hvor kommer du fra? Og hvor skal du hen? Svar på det første til sidst og det sidste først. Og når du nu er ved det, hvorfor er du her så egentlig?

Den hvide bonde forbliver tavs. Dronningen nikker til vagterne, og de presser ham ned på knæ.

R Dronning Jeg vil tro, det er på tide at svare. Tal højt og tydeligt og husk at sige Deres Majestæt.

Hv Bonde Jeg kommer aldrig til at betragte Dem som min dronning. Deres tid er snart slut.

R Dronning Han er tydeligvis lidt smådum. Men hellere smådum end dum. Se op, tal pænt og lad være med at vride hænder hele tiden. Hvor er kongen?

Hv bonde Kongen er i sikkerhed.

R Dronning (*vender sig mod Rød Ridder*) Betyder det, at I lod ham slippe væk?

R Ridder Deres Majestæt... Alice...

R Dronning (*fjendsk*) Hvad?

R Ridder Den anden Alice...

R Dronning hvad ved du om den anden Alice? Svar mig! Øjeblikkeligt eller jeg pudser Momeratherne på dig.

Bæsterne begynder at knurre og rive i linen igen, men denne gang vendt mod den røde ridder.

Hv Bonde Hun er kommet for at befri os fra din magt. Hun vil befri skakbrættet.

R Dronning Befri skakbrættet? Jeg vil se det smuldre til støv, før det pigebarn tager tronen. Til støv! Forstår du, hvad jeg mener?

R Ridder Hun er vendt tilbage, deres Majestæt. Jeg så hende med mine egne øjne.

R Dronning Hvilken ret har hun til at vende tilbage hertil? Hvilken ret har hun til at blande sig i vores sager? Det her skal stoppe, før det får begyndt. Du der!

R Ridder Deres Majestæt?

R dronning Hvis hun ikke er fundet, inden dagen er omme, vil dit hovedet komme til at pryde spiret på tårnet. Er det forstået?

R Ridder Ja Deres Majestæt. *(Peger på den hvide bonde)* Hvad med ham der?

R Dronning Nemt nok. *(knipser i fingrene til bæsterne)* venner. Middagen er serveret.

Ligesom den røde Ridder og vagterne løber i den retning, som Alice er løbet bevæger bæsterne sig frem mod bonden, og der bliver blackout. Der høres skrig og hyl.

III scene

Skoven er blevet tættere, og Alice kommer til en lysning. Hun hører hylene i det fjerne.

Alice Hvad var det? Sikken et mørkt og malplaceret sted. Der kan jo være alt muligt mærkeligt i sådan en skov. Jeg burde hellere være tilbage i dagligstuen foran kaminen. Se lige mig, blandet ind i en eller anden slags krig. Og krige er sådan noget væmmeligt noget. Jeg læste engang, at der var en krig der varede i hundred år. Jeg kan ikke huske, hvad man kaldte den.

Man hører den røde ridders stemme. Han baner sig vej gennem skoven med sit sværd.

R Ridder Hun må være her et eller andet sted. Find hende. Vores hoveder afhænger af det.

Forbandet. Denne skov bliver da også tykkere og tykkere for hver dag der går. Og stjerne flytter sig for hver time. Den anden Alice må være lige her. Jeg kan lugte hende... Hendes lugt hænger i luften.

Ridderen nærmer sig Alice. En rød vagt kommer frem.

R Bonde Sir, der er spor, der viser, at hun har nået det andet felt.

R Ridder Allerede? Efter hende! Hvad venter du på? Hun må findes, inden det bliver mørkt. Lad være med at stå i vejen for mig!

Den røde ridder skubber bonden væk. Bonden ryster på hovedet og følger efter ham.